

paa Hovedet, men Vinduet staar saaledes her paa Tegningen i hvert Tilfælde, saa maa de paagældende Haandværkere have foretaget en Ændring deraf. Men eet staar i hvert Tilfælde urokket, og det er, at Spisekammeret ligger mod Syd, og at Præstens Værelse ligger i Nordgavlen. Den højtærede Kirkeminister indrømmede jo ogsaa, idet han beklagede det og lovede, at sligt ikke skulde gentage sig, at man havde anbragt Konfirmandstuen oppe paa Loftet ovenover Soveværelset og saaledes, at Børnene skal op ad en Trappe lige udenfor Sovekammerdøren og hen over det ene af Soveværelserne for at komme ind i Konfirmandstuen, som strækker sig ud over det andet af Soveværelserne. Det eneste Punkt, hvor man mente at kunne paapege noget urigtigt i, hvad jeg havde fremstillet, var dette Vindue, som jeg mente førte fra Præstens Soveværelse ud til den Gang, som forbinder Køkkenet og Spisestuen. Dette Vindue, udtalte den højtærede Minister, var der ikke, men den højtærede Minister udtalte ikke noget om, hvorvidt det havde været paa Planen. Det er mig en Glæde, at dette Vindue er blevet slettet. Hvad Gangen angaar, udtalte den højtærede Minister meget forsigtigt, at den var bredere end 1 Alen. Hvor meget bredere, udtalte Ministeren sig ikke om. Jeg vilde tro, at der kunde blive Tale om en 28 Tommer bred Gang, men saa maatte det rigtignok gaa ud over Trappen, der fører op til Konfirmandstuen, saa vidt jeg kan se, saa den maatte gøres de 4 Tommer smallere, der her er Tale om.

Altsaa, der er i Virkeligheden ikke noget som helst modbevist af det, jeg har fremført, hverken af den højtærede Minister eller af det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby). Det ærede Medlem udtalte som Undskyldning, at han ikke havde kunnet opnaa de Ændringer, som han havde ønsket. Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at han havde ønsket, at Værelserne skulde have været anderledes placeret, og det taler da til nogen Ære for det ærede Medlem, at han har set, at de var galt placeret paa Planen; det ærede Medlem udtalte, at han havde gjort Forsøg paa at faa det ændret, men det var ikke lykkedes. Og det ærede Medlem og den højtærede Kirkeminister er enige om, at det bør være Menighedsraadet, der har den fulde Afgørelse her, for, siger det ærede Medlem, det er Menighedsraadet, som selv afholder Udgifterne. Men det kan man dog vist kun sige i meget uegentlig Forstand, man maa dog vist, naar det kommer til Stykket, sige,

at det i Virkeligheden er Fællesfonden, som udreder Udgifterne. Saaledes skal det være i Henhold til Loven, og jeg kan ikke tænke mig, at der her skulde være nogen Undtagelse fra Lovens klare Regel. Men naar det er Menighedsraadene, der afgør alt, saa kunde vi i Virkeligheden spare os de Konsulenter, der er Tale om; saa er der slet ikke nogen Mening i, at man sender saadanne Sager ind — og i Henhold til Loven skal sende dem ind — til Approbation i Kirkeministeriet. Den højtærede Kirkeminister udtalte ogsaa nogle Ord, som unægtelig gør mig noget betænkelig ved den højtærede Ministers Stilling, idet han sagde — med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaske læse de faa Ord —: at ved Opførelsen af denne Præstegaard har Menighedsraadet „ladet Hensynet til en solid og billig Bygning gaa forud for Hensynet til Kunsten. Der er jo nogle, som vil sige, at det kunstneriske skal være det første; jeg forstaa imidlertid saa godt saadant et Menighedsraad paa Landet, naar det tager disse praktiske økonomiske Hensyn“. Heri ligger, synes jeg, et absolut Fejlsyn. Hvorfor skulde det kunne og det praktiske ikke udmærket kunne forenes med det solide og det billige? Jeg tror, man bygger lige saa billigt, kønt og praktisk som grimt og upraktisk. Jeg skal dermed forlade Ulsø Præstegaard, som desværre vil komme til at staa som et Vidnesbyrd om, at man i vor Tid i hvert Fald paa visse Steder ikke kan bygge Præstegaarde, som paa nogen Maade kan staa Maal med de gamle kønne Præstegaarde. Men jeg vil dog endnu en Gang henstille baade til det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) og til den højtærede Kirkeminister, at man vaager over, at Præsteboligerne, hvor der maa opføres nye i Stedet for de kønne gamle Præstegaarde, bliver saa kønne og saa hensigtsmæssigt indrettet som muligt.

Herefter skal jeg gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Kirkeminister i Anledning af hans Udtalelser om Ryslingsagen. Desværre maa jeg tilstaa, at den højtærede Ministers Udtalelser heller ikke ved denne Lejlighed var meget klare, tværtimod, og jeg kan just heller ikke sige, at den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti paa det kirkelige Omraade, det ærede Medlem Hr. Kammersgaard, som nu synes at skulle afløse den nuværende Socialminister, udmærkede sig ved Klarhed. Jeg synes tværtimod, at man kommer i høj Grad til at tænke paa en af de Taagebanker, som den højtærede Justitsminister havde talt om nogle Dage i Forvejen. Det